

givning på ét område – og det er så den lovgivning, som hr. Frank Aaen er tilhænger af, imod investeringer i anparter – har det nogle konsekvenser. Så kan man ikke bagefter komme og hyle op i Folketinget om, at man ikke har så mange danske søfolk beskæftiget i skibe. Det har konsekvenser.

Der bør Folketinget så fremover, hvis man mener, at man ikke ønsker, at der skal være de former for skatteafskrivninger i et bestemt erhverv, og at almindelige danskere skal have adgang til dem, samtidig finde ud af, hvordan man kan forhindre, at det får de negative konsekvenser for det pågældende erhverv.

For der hersker ingen tvivl om, at med de indgreb, vi har foretaget her – og SF har været blandt de fremmeste til at få dem presset igennem – har vi påført skibsfarten nogle negative konsekvenser. Vi fik rettet lidt op på det med DIS i 1988, og det var godt, vi fik gennemført det, for ellers havde det set endnu værre ud for dansk skibsfart.

Poul Andersen (S):

Indledningsvis vil jeg gerne sige tak til SF for den rejste forespørgsel.

Ministerens redegørelse var fyldestgørende med hensyn til de aktiviteter, uddannelsesmæssigt og forhandlingsmæssigt i EU- og IMO-regi, der er igangsat på dansk foranledning, efter at DIS blev indført i 1988, samt de fremtidige tiltag inden for området.

Det er også korrekt, at der siden 1988 er indflaget flere skibe, og at beskæftigelsen var stigende for danske søfolk indtil for ca. 3 år siden, hvor tilgangen af danske søfolk faktisk begyndte at stagnere, som det også fremgår af Søfartsstyrelsens opgørelser.

Søfartsorganisationerne har også i de senere år lavet statistikker for beskæftigelsen i DIS-skibene. De viser ikke helt de samme tal som Søfartsstyrelsens opgørelser, men en lavere beskæftigelse af danske søfolk.

I Socialdemokratiet har vi selvfølgelig med bekymring bemærket i dagspressen og fagbladene, at de danske rederier er begyndt at udflage, at afskedige juniorofficerer og skibsassistentter og at udskifte menige danske besætningsmedlemmer med udenlandske. Det er bekymrende.

For Socialdemokratiet er det vigtigt, at danske skibe i videst muligt omfang bemannes af danske søfolk. Vi ønsker ikke at droppe DIS, men at føre en aktiv politik for at sikre danske arbejdspladser.

Skibsfarten giver en vigtig valutaindtjening. Det er et internationalt erhverv, der kræver, at vi følger udviklingen nøje og ikke isolerer os, men får blotlagt, hvilke behov der er for yderligere initiativer, og samtidig fastholder, at der ikke skal gives køb på alle rettigheder. Det gør vi jo heller ikke for hjemlige erhverv, der udsættes for hård konkurrence.

Søfartserhvervet vil kun overleve, hvis man kan levere et kvalitetsprodukt til tiden og til en konkurrencedygtig pris. Det kan kun lade sig gøre med en veluddannet besætning. Derfor er det nødvendigt, at vi er på forkant med udviklingen med hensyn til uddannelserne, for at vi kan imødekomme erhvervets behov. Hvilke krav og behov der er i erhvervet efter 7 år med DIS, og hvilke tiltag der hermed skal tages politisk, belyses efter vores opfattelse bedst af erhvervets parter.

DIS giver en række skattebegunstigelser – et slag på tasken er ca. 500 mio. kr. om året til rederierne. Dem vil vi ikke umiddelbart fjerne, men det betyder samtidig, at vi i Socialdemokratiet mener, at vi kan tillade os at stille krav til rederierne. Men det skal gøres på et veldokumenteret grundlag. Vi ønsker at bevare Danmarks status som søfartsnation, hvor vi har skibe med størst mulig dansk besætning. Heri ligger ikke, at der skal være et fast antal danske besætningsmedlemmer på skibene.

Jeg vil også gerne sige, at vi er utrolig positivt indstillet fra Socialdemokratiets side over for det udvalgsarbejde, der nu går i gang med den formand, som alle her i Folketinget er enige om skal være Søfartsstyrelsens direktør, Torkild Funder, netop ud fra, at det er en person, der har en god faglig indsigt og viden på området. Det har man også opdaget internationalt i og med, at han nu er formand for et udvalg, der ikke i næste uge, men næste uge igen skal fremkomme med et forslag på IMO's kongres i London.

Svend Heiselberg (V):

DIS-lovpakken fra 1988 har været overordentlig gavnlig for dansk skibsfart ikke blot beskæftigelsesmæssigt, men også i relation til at fastholde og udbygge et maritimt miljø, der internationalt nyder stor anerkendelse og respekt, ligesom den har sikret valutaindtjening m.v.

Det er ikke nogen tilfældighed, at det blev en dansk embedsmand, der blev udpeget til at forestå udredningsarbejdet i IMO efter »Estonia«s tragiske forlis.